

منتخب تفسیر تجدید نظر شدہ حجابِ اقصیٰ محمدی المہدی قشہ ٹی

سُورَةُ أَنْفَالٍ

آنگاه عهد ترا در مرتبه بکنند و در خطب عهد تو را بقبولند (و دشمنان اسلام مشرکان کفریاری کردند) (۵۶) پس
 (تو ای رسول! چسبند بر دوش و عهد بپایان کن را) چون با آنان بکارزار مشغول شوی بتبذیر و مجازات اندر آنان پیرانشان
 پراکنده ساز باشد که تذکر (در تفسیر عهد) شوند (۵۷) و یا چنانکه از خیانتکاری گردوی از صنادیدین خود بخت (میایی)
 در بهر صورت تو نیز با خطب عدل دینی عهد آنها را نقض کن (تا تکلیف خود با بندگان و با وجود خیانتکاری آنها فریب
 خیانتی از طرف تو با آنها نرشد) که خدا این ستمکاران را دوست نمیدارد (۵۸) کافران هرگز نپذیرند که بکفر خویش
 افتادند که آنها پیوسته زبوند و هرگز خدا را زبون نتوانند کرد (۵۹) و شما (ایمان) در مقام مبارزه با آنها خود را امتیاز
 بدان که بر تاندا از دود و آفات جنگی اسبان سواری برای تنبیه دشمنان خدا و دشمنان خودتان فراهم سازید و بر قوم گریزی که
 شایسته این مطلع نیستند خدا با آنها آگاه است نیز نه با شما بشید آنچه در راه خدا (و احیاء دین خدا) صرف میکنند خدا را
 بشا محض خواهد داد و هرگز نپاشتم نخواهد شد (۶۰) و اگر دشمنان بصلح و سلامت تمایل دهند تو نیز بصلح باش و اگر
 دشمن نباش (بر خدا توکل کن) و کار خود بخدا و اگر خدا شترای (دعای مؤمنان) و دانا بصلاح خلق است (۶۱) و اگر
 بکفر فریب دادن و باشند البته مطمئن باش که خدا را کفایت خواهد کرد و است که بضررت خود و یاری مؤمنان ترا
 مؤید و منصور گردانند (۶۲) و الفت و ادولهای مؤمنان را و لهائی که اگر تباها م شود روی زمین میخواستی لغت و می توانی
 لکن خدا آنایف قلب آنها که او در هر کاه متعذر و با صبر و محراب و دانا است (۶۳) ای رسول! خدا را کفایت
 و مؤمنانی که پیران دستند (از منافقان و کافران چشم پاری دارد) (۶۴) ای رسول! مؤمنان را بجنگ ترغیب کن
 اگر بیت نغز را مبرو پادار باشد بر دوست نغز دشمنان غالب خواهند شد و اگر صد نفر بوده و هزار نفر از آن

سُورَةُ انفِصَالٍ

رِائِهَانَا كَرَمِي بَدِيشَنَد (۶۵) اَكُونِ خَدَا بِرَ تَخَفِ اِد (دَا رَحْمِ كِم جَا دَا سَانِ كَرَفَت) دَوَانَسْت كِه دَر شَا مُصَنِّفِ اِيَانِ رَا
 يَانَقَه دَكِه كِيغَر بَاوَه نَغَر نَغَر نِيد مَحَاسِن كِينَد (پَس اَكِر هَد نَغَر بَاشِي مَنُور دَا عِيَا رِبَر دَوَسْت نَغَر دَا كِر مَزَارِبَر دَوَسْت رَا بَذَن خَدَا قَابِ
 خَوَامِيدَش (بَعْنِي بَاوَه وَجُوه مُصَنِّفِ اِيَانِ بَا رَكِيغَر مَوْنِ بَر دَه نَغَر كَا فَر غَلِبَه خَوَا هِد كَر د) خَدَا بَا صَابِرَانِ (اَلِ اِيَانِ هَسْت) (۶۶)
 مِجِ سَمِيرِيَا رَوَانَا سَدَكِه اَز اَسِيرَانِ جَنَكْت فَذَا كَرَفَتَه اَنَا رَا كَنَد تَا خُونِ نَا كَا نَزَا سِيَا رِبَر زِد (پَس صَهَابِ قَوَايِرُ نَزَلِ نَا طَبِيعِ دُنْيَا
 اِيْن اَمْتَلَا رَوَا رَوْدَه اَسْت بَشَنَد تَا دَايِ صَهَابِ رَسُولِ مَتَاعِ فَا نِي نَا خِيَرِ دُنْيَا رَا خِيَا اَمِيدِ خَدَا رَا اِيْمَا (سَمَرَايِ بَدِي وَجُوهِ دُنْيَا)
 اَمْرَتَا وَ خَدَا اَمْتَقَدَّر كَا رَشِ اَز رَوِي مَكْنَسْت (۶۷) اَكِر نَبُو وَ حَكْمِ (اَز لِي) سَابِقِي اَزَا حِرَا فَذَه فَذَه اَكِر بَر مِجِزِ اَمْلَامِ خَدَا وَ عَاقِبِ نَزَا رَوَا دَا
 هَمَا دَر نَجْدَه (اَفْخِيَسْت) كَرَفَتَه بَشَا عَذَابِ سِخْت رَسِيدَه نُوَد (۶۸) پَس اَز مَرِضِيَّتِ مَبَايِدِ عَجِيدَه حَلَالِ كُوَا رَايِ شَا اِيَكُوْنِ
 دَر مِزَكَا بَشَكِه خَدَا اَمْرَتَه فَخْلَا وَ مَرِ اِيْنِ مَكْنَسْت (۶۹) اَبْرَوَالِ اَسِيرَانِ كِه دَر دَسْتِ شَا مُسَلِّمَنَد كِه اَكِر خَدَا دَلِ شَا خِيَرِ
 دِيَايِ شَا هِد كَنَد رَوَقَابِلِ اَنَجَا رَا كَرَفَتَه سَبَر اَزَا حَصْلَايِ كِنَد دَا رَكْنَا اِيْنِ شَا مَدِي كَنَد كِه خَدَا اَمْرَتَه كَنَاهِ وَ مَرِ اِيْنِ مَقِي مَقِي
 (۷۰) وَ اَكِر اَنِ اَسِيرَانِ اَلْجَا رَا اَسْلَامِ قَصْدِ خِيَا نَسْت بَا قُوَا رَنَد (اَبْرَوَالِ مَكْنِ اِيْمَانِ شَا) كِه اَز اِيْنِ مِشِ اَبْدَا خِيَا نَسْت كَرَفَتَه خَدَا
 (دَر اَبْرَا نَهَا) مَكْنِ تَقْلُطْ دَه وَ خَدَا اَنَا (بَصْلَا حِ خَلْقِ) دَر دَسْتِ كَا ر (دَر مَقِي مَدَكَا نِ) هَسْت (۷۱) اَنَا كِه خَدَا اِيَانِ اَدْرَدَه
 دَا رَوْنِ خَرَجِ مَهْرَتِ نَمُودَه دَر دَا وَ خَدَا اَبَا اَلِ مَجَانِشَانِ كُوشِشِ فَذَا كَا رِي كَرَفَتَه (بَعْنِي هَا جَرِيْنِ كَرَفَتَه) وَ هَمَا كِه بَر هَا جَرِيْنِ
 دَاوَدَه اَرَا نَهَا بَا رِي كَرَفَتَه (بَعْنِي اَهْضَا رَدِيْنَه) اَنَهَا دَوَسْتدَا رِي كِه بَكُرَدَه اَنَهَا نِيَكِه اِيَانِ اَدْرَدَه اَمَكْنِ هَا جَرَتِ كَرَفَتَه
 مِجِ دَوَسْتدَا رِي اَنَهَا نَبَا شِيدَا فَتَكِه هَجْرَتِ كَرَفَتَه وَ لِي اَكِر اَرَشَا (دَا كَا رِيْنِ مِشْرِ فِتْ اَسْلَامِ) دَوَسْتدَا رِي اَنَهَا
 بَا كَرَفَتَه كَرَا نَكِه بَا نِيَكِه اَشَا هِدِ اِيَانِ بَسَنَدِ مَحْضُوتِ بَر خِيَرِيْدَه (دَا نِيَكِه) خَدَا بَر مِجِزِ كِينَد اَز بَدِيَكْتِ اَمَا هَسْت (۷۲) وَ

سُورَةُ الْأَنْفَالِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَفْتَنَكُمُ الْإِنْفَالُ خَفَقَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا
فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا ثَابِتَةً وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ
يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٥﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ أَنْ يَكُونَ
لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُخْرِجَ فِي الْأَرْضِ تَرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ
الْآخِرَةَ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَكِيمٌ ﴿٦٦﴾ لَوْ لَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيهَا
أَذَى عَذَابٍ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ فَكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِمْ حِينَ حَلَا لَاطِيبًا وَأَتُوا اللَّهَ وَاللَّهَ
عَفُورٌ رَجِيمٌ ﴿٦٨﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى إِنْ يَعْلَمِ
اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَبَغِضَ لَكُمْ وَاللَّهُ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٩﴾ وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ
فَمَا مَكَانٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
بِمَاؤَلِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْوَاوُوا نَصْرُوا أُولَئِكَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ
مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا وَإِنْ اسْتَفْزَعُوا فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ
الْأَعْلَى قَوْمَ بَيْتِكُمْ وَبَنَاتُهُمْ مِثْلَانِ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧١﴾

سُورَةُ أَنْفَسَال

آنکه که در سینه نیرنگی و وسوسه دارد و دگر بگوید تا مسلمانی اگر آنرا که خدا دستور داد کار بندد همانا خدایا در روزین را فراتر بردار و بگو
و آنکه ایمان آوردند و از دنیا بگریز و وطن خود) حیرت گیرند و در راه خدا کوشش و جانشانی کردند هم آنکه ما بران را منزل دادند و از آنجا یاری کردیم آنها را ^{۱۰۱}
و هم آنرا شمس خدا در روزی بگریختی حضور ما است ^{۱۰۲} و آنکه ایمان آورده اند و بعد از ما را بعد از صلح حدیبیه) حیرت گیرند و از آنجا یاری کردیم آنها را ^{۱۰۳}
آنها نیز از ما مؤمنان هستند (و دیگر که دوستی و یاری و راهی بگیریم) و در این ترتیب خویشاوندان کتاب خدا بعضی مقدم بر بعضی هستند خدا نیز بر بعضی از آنها

سورة توبه در مدینه طیبه نازل مثل بر ۱۲۰ آیه است

از این پس خدا در منزلش از چند مشرکانی که با شما مسلمانی می داشتند نیز از یثرب (در راه اقطاب) از مشرکانی که آنکه که با رسول خدا پیوستند
که با هم حدان اسلام حضورت کنند آنگاه یاری جوید که با خود فرارند که هم میان پیغمبر بودند و دینی خود بسیار قتل و غارت کردند و رسول فرار از
نفس خدا آنها یافت سرور برانست نازل شد و توسط علی با این مورد اعلام فرمود که از این پس میان پیغمبر و مشرکان هیچ سخن نخواهد بود ^{۱۰۴}
پس شما مشرکان تا چاره دیگر نداشت داد و بشوید که درین دگر گشتن آسایش کنید و چون این چهاره هجرت کردند و با اینکه شما در دست خدا
غالب نخواهید شد (بلکه زبون و مغلوب هر خدا و رسول شوید) و ما خدا کا فرمان را صادر و دلیل خواهد کرد ^{۱۰۵} و در برگزین و در پیج (در پیج
یا در پیجید که همه در کعبه بجا آورند که مؤمنان و مشرکان همه که حاضرند) خدا در پیش مردم اعلام میداند که بعد از این از چند مشرکان خدا را
رسول بفرزد پس هرگاه شما مشرکان از ترک آید کرده (و با سلام گوید) برای شما ده دنیا و حتی بی هتبر خواهد بود و اگر زدی بگوئید و این که
شما بر قدرت خدا غالب نیابید (بلکه در مقابل قدرت خدا در رسول عاجز و ناتوان خواهید بود) و چنانکه ایمان نیاورده و مشرکان خدا را
به آن کا فرمان برسان ^{۱۰۶} همگرا آن کرده از مشرکان که آنها عهد کرده اند پس چه عهد شما نکندند و یکبار از دشمنان شما را یاری کرده باشند پس

سُورَةُ الْأَنْفَالِ

الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوا نَكُرْتُمْ فِي الْأَرْضِ
وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ٧٣٤ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا جَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا جَاهِدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا
الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٧٣٥

مُورَةُ النَّوْبَةِ مَدِينَةُ هِيَ مَالَةُ تَسْعُ وَخَمْسُونَ آيَةً

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ٧٣٦
فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةٌ أَشْهُرٌ وَعَلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُجْزِي اللَّهِ وَإِنَّ اللَّهَ
مُجْزِي الْكَافِرِينَ ٧٣٧ وَإِذَا نَزَلَ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولُهُ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ
الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتَلُوا فَتَلَوْا
خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُجْزِي اللَّهِ وَكَبِيرُ الدَّيْنِ
كَفَرُوا بِعَذَابِ الْإِيمِ ٧٣٨ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ
لَمْ يَنْقُصُواكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا الْبَيْعَ

سُورَةُ تَوْبَةٍ

عدد را تا قدری که مقرر داشته باشید بخوانید که خدا استغفارت از شما بخواهد (۴) پس از آنکه بخواهید
 حرام را بپذیرید و بجهت محترم و واجب که در دست است (در گذشت آنگاه) شرکان را بر جای بقیل برسانید و آنها را دستگیر
 و محاصره کنید و هر سر دیکس آنها باشید چنانکه از شرک توبه کرده و نماز و سلام بپا داشته باشند و زکوة دادند پس از آنها دست بردارید
 (و توبه آنان بپذیرید) که خدا آمرزنده و مهربانست (۵) و هرگاه یکی از شرکان توبه نیاورد که از دین گناه متوجه بدو نماند و او
 خدا بشنود پس از شنیدن سخن خدا او هیچ خوف باین و ترس برسان زیرا که این شرکان مردمانند اگر ایزد شده و آیات خدا
 بشنوند مانند که ایان آرند (۶) چگونه باشد شرکان که عهد خدا در نسل میکنند خدا در موش عهد آنان کند و لیکن بآن شرکان که در
 مسجد احرام بپوشیده اند تا زمانی که آنها بجهت خود پادارند شام عهد آنها باشد که خدا استغفارت از شما بخواهد و بپذیرد (دست
 ۷) چگونه باشد شرکان که میگویند فانی بجهت توان کرد در صورتیکه اگر بر شماستین ظفر باشد مراعات هیچ حلاقه خوشی و عهد و پیمان
 نخواهند کرد بزبان بازی و سخنان فریفته شمارا بخند و میازند و صورتی که در دل بزرگوار شمارا دارند و بیشتر آنان فاسق و ناکارند
 (۸) فاسقان آیات کتاب خدا را به بهانی اندک گرفته اند (یعنی طاعت و شورت و جوانی و مال و جاه و دنیای دوروزه
 فانی بهشت ابدی و حرمت لغای خدا را فرغشتند) تا آنکه راه خدا را بر روی خلق بستند (بجستند راه کفر را بخود) که ما را بسیار
 بپسند (۹) آنان در حق ایل یان هیچ مراعات حق خوشی بجهت و پیمان نخواهند کرد هم آنها بسیار تعدی و ستمکارند
 پس هرگاه (از کردار بد خود) توبه کرده و نماز بپا داشته باشند و زکوة مال دادند در اینصورت بر او دینی نیاید (و در عهد
 اسلام با شما میکنند) و آیات خود را برای ایل دانش و معرفت مفصل بیان عظیم کرد (۱۱) و هرگاه آنها ستمکارند
 که بپسند بکشند و در دین شما تسخر و وطن زنند در اینصورت بآن مشوایان کفر و ضلالت کارزار نکنید

سُورَةُ التَّوْبَةِ

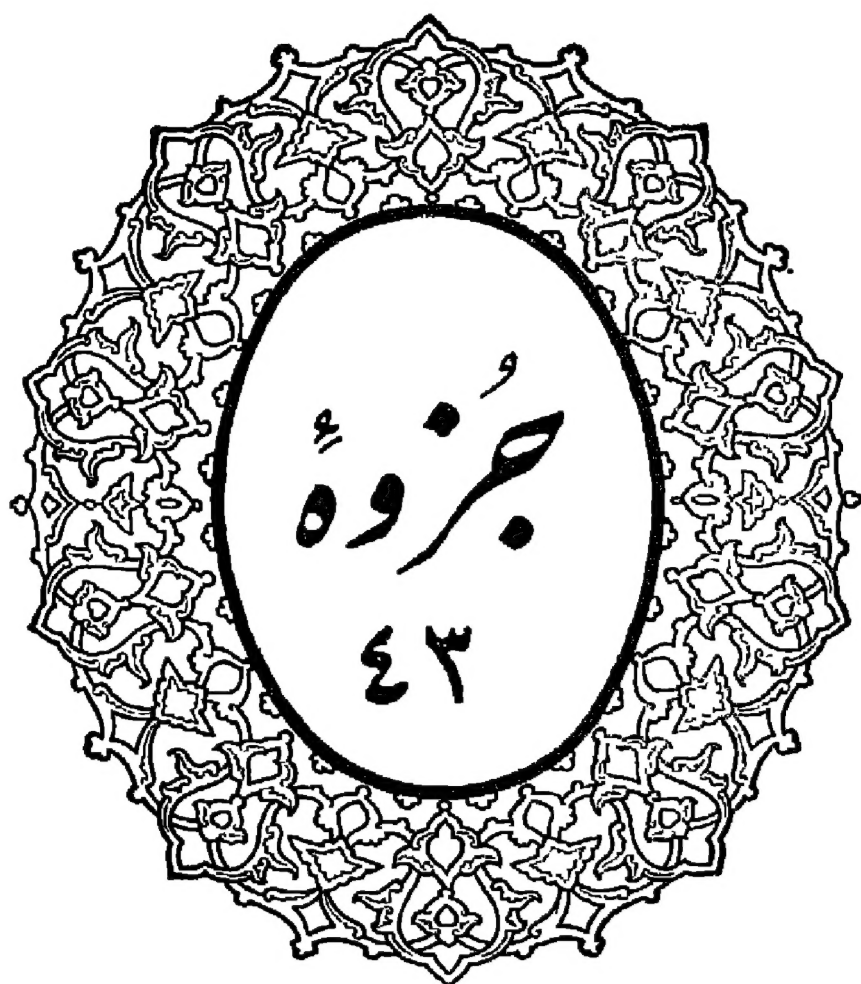
عَهْدُهُمْ إِلَىٰ مُدِينَتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿١﴾ فَإِذَا أَسْلَحَ الْأَکْثَرُ
 أَلْحَرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُواهُمْ وَأَحْصُواهُمْ
 وَأَقْعِدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
 فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢﴾ وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ
 فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
 يَعْلَمُونَ عَزَّ وَجَلَّ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
 إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقْبُوا
 لَهُمُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٣﴾ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُ عَلَيْكُمْ أَهْلُ يَدْيُكُمْ
 فَيَكُونُوا لَكُمْ رِضْوَانًا فَامْنُوا بِهِمْ وَتَوَلَّوْهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ
 فَاسْقُوا ﴿٤﴾ أَيْشَرُوا يَا أَيُّهَا اللَّهُ تَعَالَىٰ كَمَا فَلَيْلًا فَضَدَّ وَأَعَنَ سَبِيلَهُمْ
 سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥﴾ لَا يَرْجُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةَ وَ
 أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿٦﴾ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
 فَخَرُّوا كَمَا فِي الدِّينِ وَنُفِصِلْ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَإِنْ
 تَكُونُوا إِيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا إِنَّهُمْ لَكَاكِرٌ

سُورَةُ التَّوْبَةِ

إِنَّهُمْ لَا يَأْمَنُ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ يَنْهَوْنَ^(١٢) أَتَانِيُونَ قَوْمًا نَكَثُوا
 أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدُّكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَنْتَحَوْكُمْ
 قَالَ اللَّهُ أَحْسَنُ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ^(١٣) قَالُوا هُمْ يَعِدُهُمُ اللَّهُ
 بِأَيْدِيكُمْ وَبِخُرُوجِهِمْ وَيَصْرُكُكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَيْفَ صُدُّوا قَوْمٌ
 مُؤْمِنِينَ وَيَذْهَبْ غِيْظُ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
 عَلِيمٌ حَكِيمٌ^(١٤) أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
 مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ
 وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ^(١٥) مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ أَنْ يَعْزُزَ وَمَسَاجِدَ
 اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي
 النَّارِهِمْ خَالِدُونَ^(١٦) إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مِنْ أَمْرِ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَى أُولَئِكَ أَنْ
 يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ^(١٧) أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 كَمَنْ أَمَرَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ جَاهِدًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ
 عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ^(١٨) الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا

اخگر

نشریه و چاپخانه

نشانی نگارانی : تهران - اخگر

نشانی پستی : میدان ژاله خیابان بهزادی تلفن ۳۷۵۸۸